

[Madsen-Mygdal.]

I England selv findes ingen Valutarestriktioner mere; der har i det hele kun været meget faa saadanne Restriktioner, og den sidste af dem blev ophævet den 3. Marts i Aar. Der finder overhovedet ingen officiel Valutanotering Sted, al Valutahandel finder Sted i det frie Marked, og den hver Dag offentliggjorte Kurs er saaledes en aaben og reel Notering, der giver Udtryk for Sterlingværdien i Forhold til Guldvalutaerne.

I Norge findes heller ingen særlige Restriktioner med Hensyn til Valutaen, men ifølge frivillig Overenskomst mellem Bankerne rationerer disse deres Importørkunder med Hensyn til fremmed Valuta. Rationeringen er baseret paa vedkommende Importørs Forbrug i Aarene 1930 og 1931, og det hedder i Nationalbankens Meddelelse, at denne Rationering har allerede tilsyneladende haft en heldig Indflydelse paa Norges Handelsbalance. Jeg kan i denne Forbindelse kun beklage, at det Forsøg, der her i Landet er gjort i de første Maaneder efter Kronens Løsning fra Guldværdien, gaaende ud paa gennem Bankerne at indskrænke Kreditgivning til Importvirksomhederne, oven i Købet støttet ved meget vidtgaaende Valutarestriktioner, som de altsaa ikke har haft i Norge, saa sørgeligt er mislykkedes og ikke har ført til det tilsigtede Resultat.

Den norske Valutanotering foregaar paa den Maade, at Bankerne mødes og fastsætter en nominel Sterlingkurs, der ligger noget lavere end den effektive Kurs, hvortil der handles, men denne Afvigelse drejer sig dog kun om nogle faa Øre, og Norge har saaledes i Virkeligheden vist, at det kunde følge Sterling lige saa godt som andre skandinaviske Lande.

I Sverige er der af egentlige Valutarestriktioner kun den ene, at der ligesom hos os er Forbud mod Udførsel af dobbeltmøntede Obligationer, og endvidere er der iværksat en Kreditindskrænkning, særlig hvor det drejer sig om nye Kreditter til uproduktive Formaal — jeg tror, at Københavns Kommune kan være glad ved, at den ikke befinder sig i Sverige —, og endvidere, hvor det drejer sig om Importkreditter til ikke absolut nødvendige Varer, men nogen lovhjemlet Importregulering, som vi har udstyret vor Nationalbank med, er der aldeles ikke Tale om i Sverige.

Hvad Noteringen af svenske Kroner angaar, har der, siden Guldindløseligheden blev suspenderet i Sverige, ikke fundet officielle Noteringer Sted, men en Repræsentant for Riksbanken samt for private

Banker mødes hver Dag i den svenske Bankforenings Lokaler, hvor Formanden oplæser den foregaaende Dags uofficielle Notering, hvorefter de nye Valutakurser fastsættes paa Basis af Tilbud og Efterspørgsel.

Forholdet er altsaa dette, at hverken Sverige eller Norge har nogen som helst Afleveringspligt for den fremmede Valuta med dertil hørende tvangsmæssig Fastsettelse af Kursen. Til Gengæld har de, hvad vi ikke har, en Notering, der giver Udtryk for deres Valutas virkelige Stilling, saaledes at de til enhver Tid ved, hvor de er henne i valutamæssig Henseende. For gæves har jeg i Valutaudvalget spurgt om Grunden til, at Sverige og Norge kan tillade sig fri Valutahandel og dog lige saa godt som vi har kunnet følge Sterlingværdien. Hvorfor skulde vi ikke her hos os kunne gøre det samme? Trods alle Eksportvanskeligheder har vi ganske sikkert for Øjeblikket en forholdsvis større Eksportindtægt og navnlig en langt mere regelmæssig Eksportindtægt her i Landet, der Uge efter Uge kan forudses og beregnes med temmelig stor Sikkerhed, hvilket selvsagt er en stor Støtte i Bestræbelserne for at følge en bestemt Kurslinie i vor Valutapolitik. Jeg er tilbøjelig til at mene, at vi i denne Henseende endogsaa er stillet heldigere end noget andet Land med Hensyn til Tilvejebringelse af Eksportvaluta, men dertil kommer jo, at Regering og Rigsdag — og det er i Modsætning til, hvad der er Tilfældet i Norge og Sverige — har udstyret Nationalbanken med et Valutakontor, og vi fra vor Side er i hvert Fald rede til at fortsætte dermed, et Valutakontor, der har fuldstændig Hals- og Haandsret over Importen. Hvis denne Beføjelse bruges paa rette Maade, forekommer det mig, at Valutamyndighederne her i Landet er langt bedre udrustet end i andre Lande. Jeg er ude af Stand til at forstaa, hvad der begrunder den for vort Land enestaaende Stilling, at vi ikke tør se Forholdene an, saaledes som de virkelig er, men fortsat skal være i Uvished om, hvorledes Kroneværdien faktisk forholder sig til Sterling. Thi dette er for os det afgørende i denne Sag, at vi, saa længe vi ikke ved dette, ikke har fast Bund under vor Valutapolitik, saaledes som de har det i Norge og Sverige, vi arbejder med et Bind for Øjnene, vi famler os frem i Blinde. Den højtærede Handelsminister bærer sig ad som den Kaptajn, der først holder Skibsraad og fastsætter Kursen, men dernæst smider Kompasset over Bord, saa hverken han selv, Mandskabet eller Passagererne paa Skibet ved, hvor Skibet sejler hen.